नचिंतयामास लक्ष्मणोक्तं युक्तमिति नविचारयामास ॥ किंतुधैर्यं त्यक्तवानेवातएव पुनर्दुःखं प्रापत् ॥२०॥ इतिरामाभि० वा० आर० त्रिषष्टितमःसर्गः ॥६३॥ ॥
एवंशोककरणं चारद्वारा श्रवणेन रावणस्य मनुष्यत्वबुद्धिदार्ढ्यपूर्वकं स्ववध्यत्वसंपादनायेतिबोध्यं ॥ तदुक्तं ब्रह्मांडपुराणे ॥ स्त्रीपुंमलानुषंगात्मादेहोनास्यविजायते ॥ किं
तुनिर्दोषचैतन्यंसुखनित्यांस्वकांतनुं ॥ प्रकाशयतिसैवेयंजनिर्विष्णोर्नचापरा ॥ तथाप्यसुरमोहार्थंपरेषांचक्वचित्क्वचित् ॥ दुःखाज्ञानश्रमादींश्चदर्शयेच्छुद्धसद्गुणः ॥ क्वव्रणा
दिकचाज्ञानंस्वंतंत्राचिंत्यसद्गुणे ॥ मोक्षाभावायतेषांतुदर्शयत्तानजोहरिः ॥ कृणोत्यत्यक्तदेहोपित्यक्तदेहस्यदेहवत् ॥ लोकानांदर्शयामासस्वरूपसदृशाकृतिमिति ॥ एतेन रा

इतीवसौमित्रिमुदग्रपौरुषंब्रुवंतमार्तंरघुवंशसत्तमः ॥ नचिंतयामासधृतिंविमुक्तवान्पुनश्चदुःखंमहदप्युपागमत् ॥ २० ॥ इत्यार्षे श्री० वा० आ० आर० त्रिषष्टितमःसर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७ ॥ सदीनोदीनयावाचालक्ष्मणंवाक्यमब्रवीत् ॥ शीघ्रंलक्ष्मणजानी हिगत्वागोदावरींनदीं ॥ १ ॥ अपिगोदावरींसीतापद्मान्यानयितुंगता ॥ एवमुक्तस्तुरामेणलक्ष्मणःपुनरेवहि ॥ २ ॥ नदींगोदावरींरम्यां जगामलघुविक्रमः ॥ तांलक्ष्मणस्तीर्थवतींविचित्वाराममब्रवीत् ॥ ३ ॥ नैनांपश्यामितीर्थेषुक्रोशतोनशृणोतिमे ॥ कंनुसादेशमाप न्नावैदेहीक्लेशनाशिनी ॥ ४ ॥ नहितंवेद्मिवैरामयत्रसातनुमध्यमा ॥ लक्ष्मणस्यवचःश्रुत्वादीनःसंतापमोहितः ॥ ५ ॥ रामःसमभिच क्रामस्वयंगोदावरींनदीं ॥ सतामुपस्थितोरामःक्वसीतेत्येवमब्रवीत् ॥ ६ ॥

वणस्येश्वरत्वबुद्धिप्रतिबंधेन मोक्षाभावोऽपि शोकफलमित्युक्तं ॥ एवं राव णद्वारा सीताहरणमपि तत्पुण्यातिशयनाशेन वध्यतासंपादनाय तथाचकेदारखंडेउक्ताख्यायिका महता तपसा लब्धबलोरावणस्तदधिकतपोबलंविना जेतुमशक्योदेवा श्च स्वयं तदधिकं तपःकर्तुमक्षमाअतस्तेषांकार्यमत्यंतानुचितसीतानुरागमोहानुवृत्तिसंपादनेन रावणस्य तपोवीर्यभ्रंशंसंपाद्य कर्तव्यमितिलक्ष्म्यासह विचार्य तदर्थं वि ष्णुः सीतया ब्रह्मविद्यया सहावतीर्णइति ॥ १ ॥ २ ॥ लघुविक्रमः अविलंबितपादन्यासः तीर्थवतीं अवतारवतीं पुण्योदकवतींच ॥३॥ नशृणोतिमे वाक्यमितिशेषः ॥ क्लेशनाशिनी सतिदर्शनइतिभावः ॥ ४ ॥ तंदेशं ॥ ५ ॥ तां गोदावरीं ॥ ६ ॥